

или часть отъ тѣхъ. За да има убо дозры послѣдствіа произ-
водителя-та работа трѣбва нѣ само изнурено-то отъ капитала
да сѣ изново произведе, из оувѣнь това производство-то да оста-
ви едно произведеніе ново, то есть новѣ единъ часть за капиталъ.
Всѣко производство, кое-то не сѣ нахожда въ това положеніе
(истощеніе) е недостатчно; всѣко употребленіе на капиталъ, кое-
то не производи друго оувѣнь нѣтъ капиталъ е такожде недо-
статочно .

Ако предположимъ, че единъ днѣвъ челоувѣкъ, кой-то сѣ хра-
ни сѣ плодове отъ дѣрѣвѣж-тѣхъ, кога-то на всѣкъ днѣвъ не съби-
ра по-вече оувѣнь колко-то му е нужно за днѣвно нахранѣніе,
такъвъ откъкъ настане зима и не останѣтъ вече плодове безъ
сѣмненіе ще умре отъ гладъ, какъ-то това наистинѣ сѣ случавѣ
у днѣвы-ты жители въ сѣвернѣ-тѣхъ Америкѣхъ; пчелѣ-ти и мравѣ-
ти разумѣвать по-добрѣ умозрѣніе-то за сѣставленіе на капиталъ.

Онова что може нѣкой да счита за нужно при сѣставленіе
на капиталъ у едно какво-да-е най-малко тѣло — и при умно-
женіе-то капиталово сѣ работаніе и сѣ экономіѣхъ, приспособляваѣ
и вззѣ всѣко промышленно заведеніе и вззѣ цѣло чѣтносѣбраніе у
единъ народъ. Единъ народъ кой-то работи безъ да има изан-
шность въ производство-то си не може никогѣ да сѣ благополу-
чѣ: такъвъ народъ ще лежи всѣкогѣ въ едно сиромашко исто-
щеніе, и една най-малка случка, коѣ-то бы умалила еще по-вече
капитала му ще го потопи акіе въ най-достоизжаательно сѣмненство.

„Работи колко-то да живѣешь“ е една притча
лицемѣрна и опасна, та сѣ являва подъ благонравнѣхъ и вздарѣ-
жательнѣхъ еднѣхъ покрывѣхъ и приноси на челоувѣческій родъ по-вече
злополучіа отъ колко-то бы можни да му нанесѣтъ опустоши-
тели-ти коеве. Таѣ притча е дала поводъ за непривѣдѣніе у
работници-ты и была е причина за неумноженіе на капитала
чрѣзъ работаніе-то .